

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

Ottende Session.

25de Møde.

Mandagen den 12te Januar, Aften Kl. 7.

(Fortf.)

J. N. Hansen: Uagtet jeg, som sagt, ikke lægger megen stor Vægt paa dette Undringsforslag og heller ikke havde tænkt oftere at ville tage Ordet desangaaende, har dog den ærede Ordførers sidste Ytringer gjort det nødvendigt for mig endnu at sige et Par Ord. Jeg troer aldeles ikke, at det kan have Indflydelse paa, om man skal stemme for eller imod et Forslag, hvilke Grunde den, der stiller det, har havt til at fremkomme dermed, eller hvad der har bevæget ham dertil, naar han iøvrigt kan anføre gode Grunde derfor, hvilket jeg allerede har gjort med Hensyn til dette Forslag. Det er jo ganske vist, at da Loven var til 1ste Behandling, var det, hvad der jo vil sees af min hele Fremstilling, min Mening, at Loven burde være vedvarende i dette Ords virkelige Betydning; men den ærede Ordfører vil ogsaa vide, i det mindste kan han see det af Betænkningen, at jeg ikke længere fastholder denne Mening. Det fremgaaer af samtlige de Grunde, der ere anførte, at jeg ikke længere ønsker, at Loven skulde komme til at blive vedvarende i Ordets almindelige Betydning, men at den kun skal gjælde, indtil en endelig Gagelov kan blive vedtagen. Jeg troer nu meget godt, at man kan blive overbevist om, at de Grunde, der først have ledet til at fremsætte et Forslag, kunne være mindre holdbare, medens man desuagtet af andre Grunde kan holde paa Forslaget; jeg troer ikke, at der er noget Modsigende deri. Naar den ærede Ordfører meente, at der skulde

være noget mindre correct i Mindretallets Forslag derved, at der ikke er foreslaaet en Forandring i § 2, og anførte, at Bestemmelsen i det andet Stykke af denne Paragraph ikke kunde vedblive at gjælde for det følgende Aar, saa viser det, at hans Tanke altid er ledet hen til, at det dog virkelig var min Mening, at Loven skulde være fremdeles gjældende, thi ellers kunde han ikke komme til at tale om alle de følgende Aar, medens jeg udtrykkelig har talt om, at Loven efter min Mening helst kun burde være et Aar; men selv om den skulde komme til at være længere, anseer jeg det ligesuldt for rigtigt, at den anden Passus i § 2 bliver staaende.

Sjæberning: Jeg troer, at naar det Undringsforslag, som fastsætter, at Embedsmændene ikke kunne lide noget Afdrag i deres Gager, selv om Bygget gaaer ned under 4 Rd., gaaer igjennem, saa har det mindre at betyde, om Loven bliver gjort vedvarende, eller om den kun fastholdes for et enkelt Aar. Naar vi stille Sagen saaledes, at i det Dieblis, Capitelstarten gaaer under en vis angivet Norm, som her er fastsat til 4 Rd., blive Gagerne staaende faste, som de nu ere, saa rotte vi ikke ved det nu bestaaende Gagesystem, men idet vi fastholde Principet om Forøgelse af Gagen ved en højere Pris paa Byg, give vi et permanent Dyrtidstillæg, vi indrette altsaa et Dyrtidstillæg, som vedbliver, medens vi ikke forandre Gageloven det Mindste. Hvad skulde der altsaa vindes ved at gaae denne Vej? der skulde derved vindes, at der kun ved et Stridt fra den lovgivende Magt kunde indbringes et Gagesystem, som ikke tog Hensyn til Dyrtiden, men blev det samme, enten der